

Tijdschrift voor Tandheelkunde

APRIL 1934

XLI JAARGANG AFLEVERING 4

DE BEHANDELING DER AFGeweZEN TANDTECHNICI

In het vorig nummer van dit Tijdschrift publiceerden wij het verslag der Kamercommissie over de adressen van *J. Druyf*, waarin o.m. de Examencommissie van Aug. 1930 beschuldigd werd, deze examens in vele gevallen op onbehoorlijke en niet objectieve wijze te hebben afgenomen.

In April 1930 schreven wij in een beschouwing over den toenmaligen toestand:

„Degenen, die 124 kandidaten examen zullen moeten afnemen, zullen een aanzienlijke hoeveelheid tijd en moeite daaraan moeten geven. Dit wordt dan een kwestie van vele weken.

„Het resultaat kan men van te voren voorspellen. Niemand zou zich „verbaasd hebben als van de oorspronkelijk bedoelde 40 à 50 candidaten een niet onbelangrijk aantal zou zijn afgewezen. Van de thans „opgeroepen 124 echter zal het aantal geslaagden vermoedelijk niet „zoo heel veel grooter zijn. Dit beteekent, dat het aantal afgewezenen, „percentsgewijze, aanzienlijk zal stijgen en men behoeft geen profheet „te zijn om dan — na alles wat er gebeurd is — te weten, dat deze „zich daar wederom niet bij zullen neerleggen, maar dat zij zullen „trachten aan te toonen onbillijk behandeld te zijn door de tandartsen- „examinatoren, wie het er immers om te doen was er zooveel moge- „lijk de bevoegdheid te onthouden?”

Deze voorspelling is letterlijk uitgekomen; wat ons echter wèl heeft verwonderd, is de wijze waarop de Kamercommissie gemeend heeft zich ten deele aan de zijde der klagende afgewezen examinandi te moeten stellen.

Wij hebben ons met een verzoek om inlichtingen gewend tot den voorzitter der examencommissie, den heer *Bakker*, die ons zijn zeer uitvoerig dossier ter beschikking heeft gesteld.

Waar het hier geen correspondenties over *zaken*, maar over *personen* geldt, is het zeer bezwaarlijk deze gegevens te publiceeren, maar een ieder die met kennis van zaken deze gegevens bestudeert, zal tot de conclusie moeten komen, dat de ingebrachte klachten *volkomen ongegrond en in de meeste gevallen zelfs geheel bezijden de waarheid zijn!*

Het aanwezige bewijsmateriaal bevestigt volkomen de meening van den Minister van Arbeid, ter sprake gebracht in de zitting van de Tweede Kamer van 25 November 1930, die woordelijk luidde:

„Het is evenwel zeker, dat hetgeen ik daar zeide omtrent de onbevoegdheid versterkt wordt hierdoor, dat het examen met zooveel clementie is afgenomen; daaromtrent zijn tal van verklaringen van menschen, die het examen hebben ondergaan en ook van examinatoren; het is op het randje af of een dergelijke graad van clementie wel mag worden toegepast. Men zou er zelfs aan kunnen twijfelen.” En verder:

„Ik onderstel, dat zij de uitvoerige ter griffie ter lezing gelegde gegevens met belangstelling heeft gelezen en men moet dan naar ik meen, wel tot de conclusie komen, dat hier is geweest een volkomen bevoegde en volkomen onbevange examen-commissie, die met de grootste coulance de betrokkenen het examen heeft afgenomen.”

Het feit, dat de Kamer zich vereenigd heeft met de *conclusie* der Adrescommissie „om den Minister in kennis te stellen met het Verslag en dank te zeggen voor de verstrekte inlichtingen” met de uitdrukkelijke toevoeging dat dit geenszins beteekent, dat zij zich zou vereenigen met de suggestie dier Commissie tot het organiseeren van een cursus voor de belanghebbenden, maakt dat hiermede de zaak is afgelopen en dus verder kan blijven rusten.

Dit te meer, omdat ons van zeer bevoegde zijde werd verzekerd, dat men ten Departemente geheel de meening van den Minister, hierboven aangehaald, is toegedaan, dat de Examencommissie geenerlei verwijt kan treffen.

Dat wij er toch nog op terugkomen, is dan ook alleen, omdat wij van meening zijn, de opmerkingen in het Verslag der Kamercommissie, niet zonder een woord van protest te mogen laten passeeren, in de eerste plaats voor den goeden naam van de tandartsen, die van deze Commissie deel hebben uitgemaakt, en tevens voor die van den tandheekkundigen stand in het algemeen.

In dat verslag worden drie punten in het bijzonder gereleveerd:

- I. Een geslaagde examinandus had eigenlijk moeten „zakken”, maar was door voorspraak van een examiner geslaagd!

Uit de gegevens blijkt, dat wellicht die examiner (tandheekkundige) zich aldus heeft uitgelaten, doch dat de *cijfers* uitwijzen, dat de betrokken examinandus door alle drie examinatoren „voloende” was beoordeeld en er dus van afwijzen, ook zónder voorspraak, geen sprake kon zijn!

- II. Een tandarts heeft bij notarieele akte verklaard, dat men een examinandus heeft laten slagen, omdat zijn zoon tandarts is en hij „toch geen kwaad doet”!

In tegenwoordigheid van den comparant (die verklaarde als „assistent examiner” het examen te hebben bijgewoond), werden werkzaamheden van een geëxamineerde goedgekeurd en in zijn bijzijn geprezen, achter zijn rug werd hij echter bespot.

De voorzitter van de Examencommissie deelt mede, dat de functie van assistent examiner alleen in de verbeelding van den bij uitstek ongunstig bekenden comparant heeft bestaan; dat bij zijn weten de comparant nimmer bij een examen tegenwoordig is geweest, hetgeen door alle overige examinatoren wordt bevestigd!

Tóch vond de Kamercommissie het noodig, deze beweringen in haar Verslag te vermelden!

- III. Geklaagd werd over een te onwelwillende, soms zelfs ruwe houding van examinatoren tegenover de examinandi, hetgeen door een patiënt werd bevestigd.

Hiertegenover staat een geheele reeks van verklaringen (ook van *afgewezen* examinandi) over de bij uitstek welwillende wijze waarop het examen is afgenomen.

Wanneer men verder iets weet over het gehalte van sommige examinandi en bedenkt dat de Examencommissie voor de helft bestond uit tandheelkundigen (oud collega's der examinandi) dan zou men een wat minder lichtvaardig neergeschreven oordeel hebben mogen verwachten.

De Commissie, die den Minister verwijt dat hij uitsluitend op de mededeelingen van den Voorzitter der Examencommissie is afgegaan, heeft zelve klaarblijkelijk wel de klagers gehoord, doch niet de moeite genomen ook door de partijen ter andere zijde eens mondeling te worden ingelicht.

Of dit nu juist pleit voor de objectiviteit van haar onderzoek moge aan anderen ter beoordeeling blijven!

Het ergste maakt deze Commissie het echter, wanneer zij schrijft:

„Reeds de schijn van partijdigheid had vooral hier moeten vermeden worden, daar immers vele tandartsen vooraf in woord en geschrift — soms in heftige termen — hadden te kennen gegeven, volstrekte tegenstanders te zijn van het verlenen der verlangde bevoegdheid „aan de tandtechnici.”

Met geen woord vermeldt het Verslag, dat de Examencommissie slechts voor de helft uit tandartsen bestond en voor de andere helft uit tandheelkundigen, wier positie ten opzichte der examinandi uiteraard veel delicates was, dan die der tandartsen en veel eerder aanleiding kon geven tot klachten als hier omschreven, terwijl men uit het Verslag den indruk moet krijgen, dat het hier juist om tandartsen ging.

De Kamercommissie, die het onderzoek van den Minister onbevredigend acht, heeft zelve niet de minste moeite genomen zich — alvorens deze beschuldiging op een dergelijke plaats te uiten — te vergewissen van het feit, dat de Minister als Voorzitter der Examencommissie, iemand had aangewezen, die zich nimmer in dezen strijd gemengd had en die zorgvuldig tandartsen-examinatoren had uitgekozen, die evenmin op eenigerlei wijze ooit daarbij betrokken waren geweest.

De tandheelkundige professie als zoodanig, was zonder twijfel tegenstandster van het verlenen van eenigerlei be-

voegdheid aan tandtechnici. Ze heeft echter, telkens weer, medewerking verleend aan de uitvoering van in hare oogen verwerpelijke bepalingen, op het oogenblik, dat deze Wet waren geworden en is van meening — en zou dit ook kunnen bewijzen — dat zij dat op de meest loyale wijze heeft gedaan!

Zij acht daarom de opmerkingen in het Verslag aan haar adres, bij uitstek ongerechtvaardigd en grievend en vraagt zich tevens af, waar in de toekomst een Minister functionarissen zal kunnen vinden tot het vervullen van soortgelijke zeer onaangename opdrachten, wanneer men de kans loopt, op deze wijze te worden bejegend!

REDACTIE.

DE INTERNATIONALE PINKSTER - VERGADERINGEN

Het niet alledaagsche feit doet zich voor, dat wij gedurende de Pinksterweek in Scheveningen, twee internationale tandheelkundige vereenigingen op bezoek zullen krijgen.

Zooals men op een andere plaats in dit nummer kan lezen, vergadert de American Dental Society of Europe van 18—21 Mei en de European Orthodontological Society' 22 en 23 Mei.

De eerste is een der oudste Europeesche organisaties, die jaarlijks in een der landen van Europa bijeenkomt en bestaat uit Amerikaansche collega's en tandartsen met een Amerikaansch diploma. Hare leden behooren tot de meest bekende en de beste practici in ons werelddeel en dientengevolge zijn hare vergaderingen juist ook voor den practicus bij uitstek interessant en leerzaam.

De E.O.S. vereenigt diegenen, die speciale belangstelling hebben voor de Orthodontie en heeft zeer veel gedaan, niet alleen voor de propaganda van dit belangrijke onderdeel van ons beroep, maar ook voor de wetenschappelijke samenwerking der Europeesche orthodontisten.

Op beider vergaderingen zijn de Hollandsche collega's — leden van een der landelijke Vereenigingen — dank zij de gastvrijheid der buitenlanders, welkome gasten en wij veronderstellen dat velen van deze uitnoodiging een dankbaar gebruik zullen maken.

Wij, van onzen kant, roepen onze buitenlandsche collega's een hartelijk welkom toe binnen onze landspalen en hopen en vertrouwen, dat zij van ons land dezelfde prettige herinneringen zullen medenemen, die wij zoo vaak uit andere landen hebben teruggebracht!

REDACTIE.